

Η γεαγιά Κερεχή...

Εικονογράφηση: Κυριακή-Δέσποινα Σπυροπούλου.

Συγγραφείς: Κλεονίκη Παπαντώνη, εκπαιδευτικός ΠΕ70

και οι μαθητές της Α' τάξης του 18ου Δ.Σ. Λάρισας:

Ευαγγελία Ανδρέου

Γεώργιος Βαβίζος

Δημήτρης Βαΐτσης

Μαρία-Ελένη Βαΐτση

Παναγιώτα Βαρβαρέσου

Ευάγγελος Ζευγαράς

Αθανασία-Άννα Καρανάσιου

Αποστολία Κουλεού

Νικηφόρος-Μάριος Κωστούλας

Χρήστος Μπατσίλας

N. N.

Αριστέα Πεχλεβανίδου

Μαρίνα Πλατσά

Βασιλεία Σακούτη

Ελένη Σούλτη

Φανή Σπάχου

Δημήτρης Σφέτσας.

Σε συνεργασία με την κα. Αικατερίνη Κοθρά εκπαιδευτικό ΠΕ02, 6ο Γ.Ε.Λ. Λάρισας

Αφιερωμένο
στον παππού Τριαντάφυλλο
και σε όσους χάσαν την πατρίδα τους...

... Μια φορά κι έναν καιρό, σε ένα μικρό χωριό
της Τραπεζούντας, τη Σπέλεια,
ζούσε η γιαγιά Κερεχή (Κυριακή) με τον
μοναχογιό της τον Τριαντάφυλλο, την νύφη της
την Ποινή (Δέσποινα) και τα εγγονάκια της, τον
Νικόλα και την συνονόματη Κερεχή.
Στο χωριό ζούσαν αντάμα Πόντιοι και Τούρκοι.

Η γεαγιά Κερεκή στα νεάτα της ήταν
πολύ όμορφη και ο γιος του παπα-Δημήτρη,
ο Νικόλας, που ήταν δάσκαλος,
την αγάπησε και την
παντρεύτηκε.

Αούτοι 'χ' έσαν τυχεροί...
(Αυτοί δεν ήταν τυχεροί...)

...Με αφορμή μια διαφωνία που είχαν κάποιοι
Τούρκοι χωροφύλακες με τον παπα-Δημήτρη,
στείλανε έναν νεαρούλη Τούρκο να σκοτώσει τον
Νικόλα.

Έτσι, η Κερεχή
έμεινε μονάχη με τον
μικρούλη Τριαντάφυλλο.

Έγινε μάνα και πατέρας,
και τον μεγάλωσε και
έγινε κι εκείνος δάσκαλος,
σαν τον πατέρα του!

Τα χρόνια πέρασαν κι η Κερεχή έγινε γιαγιά.

Μια γιαγιά που λάτρευε τα εγγόνια της...

...Τους έλεγε ιστορίες για τον Διγενή, τους μαγείρευε φελία (αυγόφτετες), χαβίτς (σούπα με καλαμποκάλευρο) και περεσχία (πιτάκια γεμιστά με πατάτα) και τους τραγουδούσε ποντιακά τραγούδια.

Κι εκείνα έπεφταν στην αγκαλιά της με λατρεία!...

Όμως, η ζωή της Κερεκής έμελλε για άλλη μια φορά να ταραχθεί...

Τούρκοι και Έλληνες χυθήκανε στον πόλεμο και ο αρχηγός των Τούρκων, ο Κεμάλ, ήταν αποφασισμένος να εξαφανίσει κάθε ποντιακό χριστιανικό στοιχείο από τον τόπο εκείνο!...

Όσοι γλίτωσαν απ'την οργή του στοιβαχτήκανε σε κάποια σαπιοκάραβα για να 'ρθουν στην Ελλάδα με την ανταλλαγή των πληθυσμών που συμφωνήθηκε με τη συνθήκη της Λωζάνης.

Το ταξίδι ήταν μεγάλο... Άνθρωποι αρρώσταιναν και
άλλοι πέθαιναν και τους έριχναν στην θάλασσα...

Τριακόσιοι ξεκίνησαν, εκατόν είκοσι έφτασαν.

Εκατόν είκοσι και ένας.

Γιατί, ως γνωστόν, το καλό πάει μαζί με το κακό
και η ευτυχία με τη δυστυχία.

Και έτσι, η νύφη της γεαγιάς Κερεκής, πάνω σ' αυτό το
σαπιοκάραβο, έφερε στον κόσμο το τρίτο της παιδί.

Η Παναγία τους φύλαξε
και όλοι μαζί έφτασαν στον Πειραιά.

Σαν ξένους τους έδειωξαν απ'την Τουρκία και σαν ξένους τους έβλεπαν στην Ελλάδα...

Μεγάλη περιφρόνηση και αδιαφορία ζήσανε...

Άγνωστοι μεταξύ αγνώστων, ρωτούσανε που θα βρούνε παρχάρια (βοσκοτόπια) για να πάνε να ζήσουν.

Τους στείλανε, λοιπόν, στη Μακεδονία,
εκεί υπήρχαν Τουρκοχώρια που είχαν πια αδειάσει...

Άλλος ένας Γολγοθάς για την οικογένεια της γεαγιάς
Κερεχής.

Ατελείωτος ποδαρόδρομος με δύο μικρά παιδιά και ένα
βυζανιάρικο.

Ευτυχώς στον δρόμο τους συνάντησαν και καλούς
ανθρώπους.

Άλλοι τους έδωσαν λίγο φωμί, άλλοι τους έβαλαν να
πλυθούνε και να κοιμηθούν.

Όμως η γεαγιά πόνναγε...
πόνναγε και δε μίλαγε...

Κάποτε έφτασαν στα Ούτσενα, ένα μικρό τουρκεκο χωριό,
ανάμεσα σε χαμηλά βουνά, με βοσκοτόπια.
Εκεί, μαζί με άλλους συμπατριώτες τους, άρχισαν να
στρώνουν τη ζωή τους.

Τη μέρα, η γιαγιά Κερεκή χαμογελούσε γλυκά
στα εγγόνια της και τα κανάκευε
και το βράδυ έκλαιγε πίκρα
για την πατρίδα της...

Και τότε,
ο πόνος στην καρδιά της
δυνάμωνε και γενόταν
μαχαιριά και έχοβε
την ανάσα της...

Μια μέρα, ο Τριαντάφυλλος γύρισε στο σπίτι
χαμογελώντας!

- Μάνα! Μας δώσανε κλήρο!
φώναξε με ενθουσιασμό.

Δήλωσα το όνομα μου.

Θα δεις, μάνα!

Όλα θα πάνε καλά!

- Ναι πουλόπομ! ...

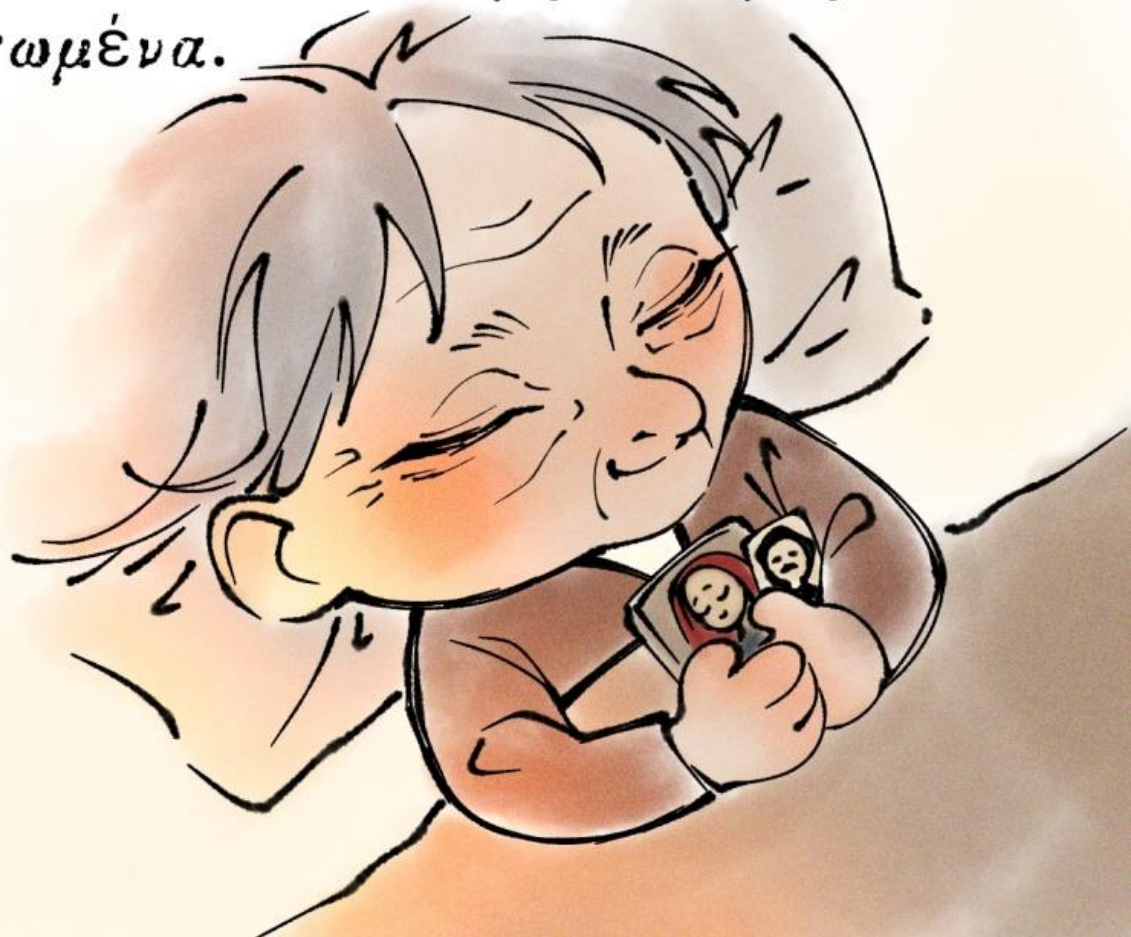
Όλα θα πάνε κατ' ευχήν,
του απάντησε εκείνη
και τον έσφιξε στην
αγκαλιά της.

Εκείνο το βράδυ η γιαγιά Κερεχή έκλαιγε πάλι,
αλλά αυτή τη φορά έκλαιγε από χαρά!
Κι ο πόνος στην καρδιά της σαν να 'ταν πιο γλυκός...

Το πρωί, ο γιος της τη βρήκε χαμογελαστή, να κρατά
σφιχτά την εικόνα της Παναγίας και τη φωτογραφία του
άντρα της με χέρια παγωμένα.

Επιτέλους!
Η γιαγιά Κερεχή
μπορούσε πλέον
να ξεκουραστεί!...

...τέλος